

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

לפני כבוד השופטת מיה רויזמן-אלדור

המבקש: סרגיי מליוכין
ע"י ב"כ עו"ד תום שנפ

נגד

המשיבה: ביו - גאיה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עמירם טפירו

פסק דין

רקע

1. לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהליך של תובענה ייצוגית, בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

2. ברקע לבקשה דנן עומדת בקשה לאישור תובענה כייצוגית (להלן: "בקשת האישור") שעניינה טענת המבקש לכך שחברת ביו-גאיה בע"מ (להלן – "החברה") הפרה את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 (להלן – "חוק התקשורת"). לטענת המבקש, ההפרה מצאה ביטוי בכך שהחברה שלחה אליו מספר דברי פרסומת מבלי לקבל הסכמתו המפורשת מראש או לאחר קבלת הודעת סירוב, ומבלי שעמדה בדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת (בכותרת ההודעות לא צוינה המילה "פרסומת" ובגוף ההודעה לא צוינה כתובת דוא"ל תקפה לצורך מתן הודעת סירוב).

3. לטענת המבקש, ביום 17.3.23 הוא ביצע רכישה באתר האינטרנט של החברה, הסיר באופן אקטיבי את הסימון של אישור קבלת דברי פרסומת, ולמרות זאת החברה שלחה אליו בדוא"ל מספר ימים לאחר מכן, שני דברי פרסומת. בעקבות זאת המבקש שלח לחברה הודעת סירוב אל הכתובת ממנה נשלחו דברי הפרסומת (הואיל ולא צוינה בדברי הפרסומת כתובת דוא"ל תקפה כלשהי). למרות הודעתו – החברה הוסיפה ושיגרה לתיבת הדוא"ל שלו שלושה דברי פרסומת נוספים. עוד טען המבקש, כי החברה הפרה גם את הדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת הואיל ולא ציינה את המילה "פרסומת" בכותרת דברי הפרסומת ונמנעה מציון כתובת דוא"ל תקפה למשלוח הודעת סירוב.

4. נוסף על כך, ביום 10.5.23 ביצע המבקש רכישה נוספת מהחברה תחת שמו של שותפו, ועל אף שגם הפעם הוריד את הסימון האוטומטי לאישור קבלת דברי פרסומת – החברה שלחה לתיבת הדוא"ל של שותפו שני דברי פרסומת, המפרים אף הם את דרישותיו הצורניות של חוק התקשורת כמפורט לעיל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מלייכין נ' ביו - גאיה בע"מ

5. לאור כל האמור, ושממשוכנע המבקש כי החברה מפרה את הוראות חוק התקשורת באופן רוחבי וסדרתי, ביום 28.6.23 שלח אליה פניה מקדימה טרם הגשת בקשת האישור. ביום 3.9.23 השיבה החברה וציינה כי שיגרה דברי פרסומת לנמענים שלא נתנו הסכמתם לכך רק בשל "תקלה", וכי מדובר בקבוצת נמענים המונה 324 לקוחות שפתחו הודעות עם סקר על חווית הקנייה שלהם שנשלחו ב – 30 הימים שקדמו ל 23.4.23. עוד ציינה החברה כי בכוונתה לפנות אליהם ולהציע להם פיצוי.
6. המבקש השיב לחברה כי באמתחתו ראיות לכך ששלחה דברי פרסומת לנמענים נוספים שלא בתוך תקופת הזמן שציינה בתשובתה וביקש בדיקתה ביחס לטענותיו, כמו גם ביחס להפרת הדרישות הצורניות של חוק התקשורת. משלא השיבה החברה להתייחסות המבקש – הגיש את בקשת האישור.
7. לטענת המבקש בבקשת האישור, התנהלות החברה מפרה את הוראות ס' 30א. לחוק התקשורת; את הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; את הוראות ס' 35-36 ו- 63 לפקודת הנוזיקין; ואת הוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.
8. הקבוצה שהתבקש ייצוגה הוגדרה בבקשת האישור כ"כל הנמענים, אשר קיבלו מהמשיבה בשבע השנים האחרונות דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק".
9. המבקש עתר בבקשת האישור למספר סעדים, והם סעד הצהרתי לפיו החברה הפרה את הוראות החוק הנ"ל; סעד המורה לחברה לחדול ממשלוח דברי פרסומת ללא קבלת הסכמה מפורשת ו/או לאחר שליחת הודעת סירוב ו/או בניגוד לדרישות הצורניות בחוק התקשורת; סעד המורה לחברה לגלות בתצהיר כל מסמך כללי ו/או ספציפי המעיד על מספרם המדויק של חברי הקבוצה המיוצגת ועל מספר דברי הפרסומת שנשלחו; וסעד המורה לחברה לפצות את המבקש ואת חברי הקבוצה בגין הנזק הלא ממוני שנגרם להם בסך 100 שקלים לכל הודעה שנשלחה אליהם בניגוד לדין כמפורט לעיל.
10. טרם הגישה החברה תשובתה לבקשת האישור, הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה. בהמשך להערות בית המשפט ולדיון שהתקיים ביום 3.6.24, הגישו הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה מתוקן בתובענה הייצוגית.
11. משהודיעה החברה כי מילאה אחר החלטת בית המשפט מיום 21.6.24 ופרסמה את הבקשה לאישור הסדר פשרה מתוקן בשני עיתונים יומיים נפוצים (מעריב וישראל היום), ולאחר שהעבירה עותק מהחלטת בית המשפט והבקשה לאישור הסדר הפשרה ליועץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתי המשפט, ומשלא הוגשו התנגדויות להסדר הפשרה המתוקן (בהתאם להודעת הצדדים מיום 3.9.24) - בשלה העת להכרעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

עיקרי הסדר הפשרה

12. בבקשה לאישור הסדר הפשרה המתוקן שלפניי חזר המבקש על טענותיו כפי שפורטו בבקשת האישור. החברה מצדה טענה כי משלוח דברי הפרסומת לנמענים אשר לא הביעו הסכמתם לקבלם ו/או לאחר סירוב לקבלם נבע משתי תקלות נקודתיות שהתרחשו בסמוך זו לזו ואשר אין בהן כדי להעיד על הכלל. מדיניות החברה היא לשגר דברי פרסומת רק לנמענים אשר הסכימו לכך באופן מפורש ומראש. עוד טענה החברה, כי משלוח דברי הפרסומת בניגוד לדרישות הצורניות לפי חוק התקשורת נעשה בתום לב ובמספר מקרים בודדים בלבד, ובכל מקרה מדובר בעסק קטן שאין מקום לנהל נגדו הליך של תובענה ייצוגית.

13. במסגרת הבקשה לאישור הסדר פשרה הוסכם כי הסדר הפשרה יחול על כל חברי הקבוצה הכוללת את "התובע וכן כלל הנמענים, אשר קיבלו מהמשיבה בשבע השנים האחרונות דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת."

14. כמו כן, בכפוף לאישור הסדר הפשרה על-ידי בית המשפט הסכימו הצדדים כך :

א. החברה ביצעה ריענון נהלים בקרב נציגיה, באמצעות הדרכה אשר הועברה לנציגים בעניין חוק התקשורת וחובות החברה ו/או מי מטעמה על פיו. זאת, על מנת למנוע תקלות נוספות ולמנוע אפשרות שהחברה תפר בעתיד את הוראות חוק התקשורת באופן עליו הצביע המבקש בבקשת האישור ;

ב. החברה התחייבה לשגר דברי פרסומת אך ורק לנמענים שנתנו את הסכמתם המפורשת מראש לכך (ולא נתנו הודעת סירוב לאחר מכן); לציין את המילה "פרסומת" בכל דבר פרסומת המשוגר על ידה באמצעות הדוא"ל; ולאפשר לנמענים הסרה באמצעות משלוח הודעת דוא"ל חוזרת (נוסף על אפשרות ההסרה הניתנת באמצעות לחיצה על קישור);

ג. מבלי שהדבר יהווה הכרה בטענות העומדות ביסוד התביעה או בבקשת האישור ולצרכי פשרה בלבד, החברה תעניק לכלל חברי הקבוצה פיצוי בדרך של שובר למימוש באתר האינטרנט של החברה.

ד. סכום הפיצוי שיינתן על ידי החברה יעמוד על סך של 250,375 ₪ (להלן – "סכום הפיצוי") אשר יוענק באופן הבא :

1. לא יאוחר מתום 60 ימים מהמועד הקובע (כהגדרתו בהסדר הפשרה) החברה תשלח לכל חברי הקבוצה הודעת דואר אלקטרוני (לכתובת המצוינת במאגריה), המפרטת כי במסגרת הסדר הפשרה בהליך זה כל חבר קבוצה זכאי לקבל מוצר מתנה בשווי 25 ₪ (לא מותנה במינימום רכישה או בכל התניה אחרת) מבין המוצרים הבאים: קרם ידיים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מלייכין נ' ביו - גאיה בע"מ

לחיוניות וריענון; קרם רגליים לרכות וגמישות; סבון מוצק ממריץ.

2. ד. בהתאם לבדיקת החברה, מספר חברי הקבוצה אליהם נשלחו דברי הפרסומת בעקבות התקלות עומד על 10,015 נמענים. כלל חברי הקבוצה האמורים יהיו רשאים לממש את השובר באתר החברה, כאשר כל חבר קבוצה יהיה זכאי לשובר אחד ומימוש השובר יהיה בקנייה אחת. כל הטבה שתוענק - תתועד במערכות החברה.

3. ד. תקופת הענקת ההטבה שלעיל תהיה למשך 3 חודשים החל מהמועד הקובע (להלן – **"תקופת המימוש"**).

4. ד. ככל שבתוך תקופת המימוש לא תמומש ההטבה במלואה, תוארך התקופה למשך שלושה חודשים נוספים, במהלכם החברה תאפשר לכל הנמענים ברשימת התפוצה שלה (ולא רק לנמענים שקיבלו דברי פרסומת בעקבות התקלות) לממש את ההטבה (להלן – **"תקופת המימוש השנייה"**).

5. ד. ככל שגם לאחר תקופת המימוש השנייה ההטבה לא תמומש במלואה, החברה תעניק לכל חברי הקבוצה הטבה נוספת בדמות שובר בשווי 25 ₪ למימוש באתר החברה, ללא הגבלות וללא התניות כלשהן (להלן – **"תקופת המימוש השלישית"**). דרך היידוע של ההטבה הנוספת תהא כאמור בסעיף ד.1. לעיל. לחברי הקבוצה יעמדו שלושה חודשים למימוש הטבה זו.

6. ד. ככל שגם לאחר תקופת המימוש השלישית ההטבה לא תמומש במלואה, החברה תעביר את יתרת סכום הפיצוי, ככל שתיוותר, לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד אשר הוקמה מכוח סעיף 27 לחוק תובענות ייצוגיות.

ה. מנגנון פיקוח – מיד עם מימוש ההטבה הראשונה על פי הסדר הפשרה המתוקן (להלן – **"תחילת ההפחחות"**), החברה תעדכן את בא כוח המבקש, על מנת לאפשר פיקוח ומעקב בהמשך.

בחלוף 60 ימים מיום תחילת ההפחחות, יאשר רואה החשבון של החברה בתצהיר כדן, אשר יוגש לבית המשפט, את כמות השוברים שמומשו והשווי הכספי המצטבר. ככל שבמועד זה טרם ימוצה הסכום הכולל ימשיך ויאשר רואה החשבון של החברה באותו האופן כל 60 ימים נוספים.

לא יאוחר מתום 30 ימים לאחר סיום יישום התחייבויותיה של החברה כאמור בהסדר הפשרה תציג החברה לבית המשפט דו"ח מסכם, אשר יפרט את ביצוען בפועל של התחייבויותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

15. הצדדים טענו כי הסדר הפשרה ראוי הוגן וסביר, מאזן כראוי את הסיכונים והסיכויים בהליך, ומביא בראייתם תרומה משמעותית לחברי הקבוצה ולציבור.

16. כפוף לאישורו של הסדר הפשרה ולביצועו מוותרים המבקש והתובעים המיוצגים על ידו באופן סופי ומוחלט, על כל טענה ו/או דרישה ו/או זכות ו/או עילה הנובעים ו/או הכרוכים עם איזו מהטענות ו/או הדרישות הכלולות בכתבי הטענות מטעם המבקש נגד החברה.

17. הצדדים הסכימו להמליץ לבית המשפט בהתאם להוראות סעיף 18(ז)(2) לחוק תובענות ייצוגיות כי הגמול למבקש יעמוד על 15,000 ₪ (בתוספת מע"מ אם חל), שישולמו תוך 15 יום מהמועד הקובע.

18. בנוסף המליצו, כי החברה תישא בשכ"ט ב"כ המבקש בסך 47,500 ₪ בתוספת מע"מ, אשר 75% מתוכם ישולמו באמצעות חמישה תשלומים חודשיים שווים החל מהראשון לחודש שלאחר המועד הקובע, ואילו 25% הנותרים ישולמו לאחר שהחברה תגיש לבית המשפט דיווח על השלמת התחייבויותיה על פי הסדר הפשרה כאמור לעיל.

19. עוד הוסכם כי החברה תשפה את המבקש על חלקו בגין המחצית הראשונה של האגרה אשר שולמה על ידו בהתאם לתקנה 7א(א)(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 (להלן – "תקנות האגרות"). בית המשפט התבקש לפטור הצדדים מתשלום חלקה השני של האגרה, ולחלופין בלבד התבקש לקבוע כי החברה תישא בחלק זה.

20. בנוסף, לאור היקפו הכספי של ההסדר, משלטענתם ההסדר אינו מתבסס על עניינים חשבונאיים מורכבים הדורשים מומחיות מיוחדת בה שיקול דעתו של בודק עדיף על זה של בית המשפט ומינוי בודק בנסיבות עלול לסרב ולהאריך את הדיון בבקשה שלא לצורך – ביקשו הצדדים שלא למנות בודק בנסיבות.

דיון והכרעה

21. סעיף 18(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי הסדר פשרה מוצע בתובענה ייצוגית חייב לקבל את אישורו של בית המשפט. קביעה זו מקורה בחשש מבעיית הנציג המובנית בהליך של תובענה ייצוגית, והחשש מהיעדרו של צד להסדר הפשרה שהוא בעל אינטרס אמתי בקידום טובת הקבוצה. בית המשפט אמור לבחון את הסדר הפשרה מתוך ראיית רוחב הבוחנת גם את האינטרס הציבורי, ואל לו לאשר את ההסדר עד אשר ישתכנע כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה ושל הציבור בכללותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

22. בהתאם לסעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות, בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה, אלא אם כן מצא כי ההסדר "ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה", ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי "התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין."

23. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים אני סבורה כי הסדר הפשרה הוא ראוי והוגן בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר הפשרה המפורט המוצע, הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין. משכך, מצאתי לנכון לאשר את הסדר הפשרה המוצע, ואפרט.

24. אפתח בכך שעל פני הדברים העמיד המבקש תשתית עובדתית וראיות לכאורה המבססות טענתו להפרת הוראות ס' 30א. לחוק הגנת הצרכן על ידי החברה. המבקש גם הצביע על קבוצה שיכול ונפגעה מהפרה זו, באופן שמקים הסתברות סבירה לכך שבקשת האישור הייתה מתקבלת בנסיבות.

25. לאחר הגשת בקשת האישור, ובשים לב לגודלה הנטען של החברה ולהיקף הפרות הוראות ס' 30א. לחוק התקשורת שיכול ובוצעו בעבר, הוסכם על הסדרה עתידית, לצד סכום של פיצוי לציבור בסך 250,375 ₪.

26. ההסדרה העתידית על ידי החברה כוללת ביצוע ריענון נהלים לנציגי החברה בעניין חוק התקשורת; התחייבות החברה שלא לשגר דברי פרסומת לנמענים שלא נתנו הסכמתם המפורשת לכך ומראש; התחייבות החברה לציין את המילה "פרסומת" בכל דבר פרסומת המשוגר על ידה באמצעות דוא"ל; אפשרות הסרה מרשימת התפוצה גם באמצעות שליחת הודעת דוא"ל חוזרת, בנוסף ללחיצה על קישור. בכל אלו יש כדי להפחית הסיכון להישנות הפרות מן הסוג מושא דיונו בעתיד, באופן שטמונה בו, כשלעצמו, ברכה ותועלת לקבוצה המיוצגת כמו גם לציבור בכללותו.

27. אשר לסכום הפיצוי בסך 250,375 ₪ - כאמור, מבדיקת החברה עלה כי חברי הקבוצה אליהם נשלחו דברי הפרסומת בעקבות התקלות הנטענות כוללים 10,015 נמענים. משכך, לצד הסיכונים והסיכויים שבבקשת האישור (בין היתר בעניין זיהוי חברי הקבוצה, תיחום הנוק וכימותו), סכום פיצוי בסך 250,375 ₪ נראה בעיני סביר בנסיבות.

28. אמנם, על פי הסדר הפשרה סכום הפיצוי אמור להיות מחולק באמצעות שוברי מתנה בשווי 25 ₪ במסגרת רכישות באתר החברה – תחילה לחברי הקבוצה בלבד ובהמשך לכלל לקוחות החברה, באופן שעל פני הדברים נחות בהשוואה להענקת פיצוי כספי ישיר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

29. כידוע, דרך המלך לקביעת מנגנון פיצוי היא במתן סעד כספי לכלל חברי הקבוצה. הענקת פיצוי על דרך חלוקת "שוברים" או "קופונים" זכתה לביקורת בספרות האקדמית ובפסיקה. עיקר הביקורת נבע מן העובדה שבמקרים לא מעטים ממומש אך חלק קטן מסכום הפיצוי המוענק על דרך של שוברים, כך שהלכה למעשה, הפיצוי שיינתן בפועל נמוך משמעותית מזה שהוערך ואושר על-ידי בית המשפט מלכתחילה (ר' למשל פסק דינו של כב' השופט כבוב בע"א 2398/22 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ (30.11.2022)).

30. ואולם למרות היתרון במתן פיצוי כספי במזומן, נקבע בפסיקה כי אין לפסול על הסף מתן הטבות שיכול ויש בהן כדי להיטיב עם חברי הקבוצה, ויש לבחון ההסדר במשקפי הצרכן. היינו, יש לבחון ההטבה המושגת בסופו של יום עבור חברי הקבוצה, אף אם שיעור הפגיעה בכיסה של החברה נמוך יותר. "הענשת" החברה במטרה להרתיעה מהפרה עתידית לא יכולה לגבור על אינטרס הקבוצה, הזוכה בסופו של יום בתמורה סבירה וראויה. אין גם להתעלם מן האפשרות כי הצדדים היו מתקשים בגיבוש הסכמות לגבי סכום הפיצוי שהושג בנסיבות העניין, אילו נדרשה החברה לבצע את מלוא החוזרים במזומן (השוו למשל לת"צ 17708-04-17 תהלה נ' פלאפון תקשורת בע"מ (28.4.2023)).

31. בענייננו, עיקר החששות הטבועים ב"פשרת שוברים" מתפוגג בשים לב לטיבו המדורג של מנגנון הענקת ההטבות בהסדר הפשרה מושא דיוננו – מנגנון המבטיח כי מלוא סכום הפיצוי יוענק בפועל (בין בדמות שוברים ובין בתשלום כספי של ממש).

32. משכך, מעבר לכך שהסדר הפשרה ייטיב עם חברי הקבוצה ועם לקוחות החברה במנגנון ההסדרה העתידית שבו, ההסדר כולל בחובו מנגנון מדורג לחלוקת סכום הפיצוי, כך שכלל השוברים לא ימומשו תוך 6 חודשים מהמועד הקובע (תחילה על ידי הנמענים כלפיהם בוצעו הפרות של חוק התקשורת בענייננו, ובהמשך על ידי כלל הנמענים ברשימת התפוצה של החברה) – השוברים יהפכו לשוברים כספיים בשווי 25 ₪ למימוש באתר החברה ללא הגבלות (ובכך ייטיבו עם ציבור רחב עוד יותר). ככל שלא ימומשו שוברי ההטבות עד תקרת סכום הפיצוי תוך 3 חודשים נוספים – החברה תעביר את יתרת סכום הפיצוי לקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד, שהוקמה מכוח ס' 27 לחוק תובענות ייצוגיות.

33. שוכנעתי אם כן, כי המנגנון המדורג שנקבע בהסדר הפשרה מייצר איזון ראוי והולם בין מכלול של אינטרסים ותכליות והם הענקת פיצוי לחברי הקבוצה; תרומה לציבור בכללותו; ואינטרס החברה לפצות על ההפרות הנטענות כלפיה אך זאת באופן שיאפשר לה להמשיך לפעול ולהתקיים. לצד כל האמור יש לזכור גם את התועלת הנוספת לציבור הגלומה בהסדר הפשרה, בכך שהחברה ביצעה ריענון נהלים בקרב עובדיה באופן שימנע הפרות של חוק התקשורת בעתיד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

34. משכך, ובשים לב להסדרה העתידית ולסבירותו של סכום הפיצוי ואופן הענקתו – שוכנעתי כי ההסדר נותן מענה לצורך בתיקון ההפרה הנטענת באופן מרתיע, שסביר שיש בו כדי למנוע מהחברה מלבצע הפרות דומות בעתיד, תוך מתן פיצוי הולם לחברי הקבוצה ולציבור. כל זאת - תוך חיסכון בזמן ובמשאבים, ובשלב מוקדם של ניהול ההליך.

35. בנסיבות גם מצאתי לנכון להיעתר לבקשת הצדדים שלא למנות בודק לפי סעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות, וזאת בשים לב לכך שמספר חברי הקבוצה ידוע ולא נדרשת מומחיות מיוחדת על מנת להעריך את סבירותו של ההסדר. מינויו של בודק נועד לסייע לבית המשפט לבחון הסדר הפשרה על מנת להבטיח הסדר ראוי והוגן, ובתוך כך לשמור על האינטרסים של הקבוצה המיוצגת. בענייננו, בשים לב להיקפי ההפרה הנטענת (שאינם נרחבים), לגודלה הנטען של החברה, ולכך שהשתכנעתי על סמך הנתונים שהוצגו לפניי כי הסדר הפשרה המתוקן הינו ראוי והוגן לגופו – אינני מוצאת טעם במינוי בודק.

36. אשר לשלבי ביצוע ההסדר - הרי שבתום כל שלב יוגשו לבית המשפט דו"חות יישום בהתאם למפורט בהסדר, ואלה יגובו בתצהיר של חשב או רו"ח החברה כמפורט בהסדר.

37. בכל הנוגע לבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה – אני מוצאת לנכון להיעתר אף לה.

38. תקנה 7א(א)(3) לתקנות האגרות קובעת כי:

"ניתן פסק דין בהליך המקבל את התובענה כולה או חלקה או פסק דין המאשר הסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, ישלם המשיב את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד; על אף האמור, רשאי בית המשפט לפטור את המשיב מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו".

39. בדברי ההסבר לתזכיר התיקון לתקנות האגרות (תזכיר תקנות בתי המשפט (אגרות) (תובענה ייצוגית), (התשע"ז-2017), הובהרו תכליות התיקון לתקנות האגרות וצוין כי להתקנתן של אגרות תובענות ייצוגיות שתי תכליות מרכזיות: האחת - כיסוי חלק מעלויות ההליך המשפטי אותו יזום בעל הדין, בשים לב לכך שהליך התובענה הייצוגית הוא הליך מורכב וארוך הדורש, ככלל, משאבים שיפויים רבים. השנייה - הפחתת תובענות סרק וצמצום שיעורן ביחס לכלל התובענות הייצוגיות המוגשות לבתי המשפט.

40. הגם שפשרה "חוסכת" את המשך ניהול ההליך, הסדר פשרה אינו מצדיק כשלעצמו פטור מתשלום חלקה השני של האגרה, והפטור מוצדק רק בהתקיים "טעמים מיוחדים". בתקנות האגרות לא הובהר מהם הטעמים המיוחדים שבהתקיימם רשאי בית המשפט לפטור מתשלום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

חלקה השני של האגרה במקרה של הסדר פשרה בתובענה ייצוגית, ואף לא פורטו השיקולים שעל בית המשפט לשקול. עם השיקולים שפורטו בפסיקה לעניין זה נמנים, בין היתר, אופן סיום ההליך - היינו האם התובענה התקבלה בכללותה או בחלקה; האם ההליך הסתיים בהסדר פשרה או בהסתלקות; השלב בו הסתיים ההליך; מספר הדיונים שהתקיימו בהליך ומהותם; כתבי הטענות שהוגשו; הליך גישורי אם התקיים, אשר סייע בגיבוש הסדר הפשרה שאושר על-ידי בית המשפט וכיו"ב. אין מדובר ברשימה סגורה. אין מדובר אף בהכרעה בינארית בין פטור לחיוב, שכן בית המשפט רשאי לפטור מתשלום חלק מחלקה השני של האגרה לפי נסיבות העניין (ר' למשל ת"צ 50737-01-19 לפינר נ' בנק הפועלים בע"מ, פס' 43 (5.4.2021)).

41. בנסיבות דנן מצאתי לנכון לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה בשים לב לכך שעל פני הדברים נראה כי בקשת האישור לא הייתה בקשת סרק וקיימת הסתברות סבירה לכך שלו היה מקודם ההליך הייתה בקשת האישור מתקבלת. בנוסף, הסדר הפשרה גובש בין הצדדים עוד טרם הוגשה התשובה לבקשת האישור ובשלב מוקדם של ניהול ההליך, התקיימה ישיבת קדם משפט אחת בלבד, והצדדים השכילו להגיע להבנות בדרכי נועם שחסכו משאבים מהם עצמם ומהמערכת השיפוטית בכללותה.

42. עוד אני מאשרת את הסכמת הצדדים לפיה החברה תשפה את המבקש בגין חלקו בתשלום המחצית הראשונה של האגרה.

43. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי יש מקום לאשר גם את הגמול ואת שכר הטרחה עליהם הסכימו הצדדים ואשר הומלצו על-ידם בהסדר הפשרה.

44. אשר לשכר הטרחה, פסק הדין ע"א 2046/10 עזבון המנוח שמש נ' רייכרט, פ"ד סה(2) 681 (2012), להלן - "עניין רייכרט" היווה אבן דרך מנחה בקביעת שכ"ט בהליך של תובענה ייצוגית. בפסק הדין הוצע מתווה מדורג של אחוזים אשר ייגזרו משיעור הפיצוי לקבוצה כתגמול שכ"ט (25% עד סך של 5 מיליון ₪; 20% לסכום שנע בין 5 – ל- 10 מיליון ₪; 15% לסכום שמעל 10 מיליון ₪). עוד נקבע שם, כי יש לתת את הדעת לשלב בו הסתיים ההליך, אם בתחילת ההליך או בסופו, וכן האם בפסק דין או בפשרה.

45. בענייננו, שכר הטרחה עליו הסכימו הצדדים (47,500 ₪ בתוספת מע"מ) עומד על שיעור של 19% מסכום הפיצוי עליו הוסכם (ואשר על פי המנגנון שנקבע בהסדר ימוצה וישולם כולו עד תום, בצורה זו או אחרת). מדובר בשיעור נמוך מזה שהוצע במתווה בעניין רייכרט לעיל אשר עמד כזכור, על 25%. אמנם, מדובר בשכר טרחה גבוה יחסית והתביעה בענייננו היא תביעה פשוטה יחסית, ב"כ המבקש עוסקים כעניין שבשגרה בתיקים מסוג זה, הבקשה אושרה עוד לפני הגשת תשובה לבקשת האישור וטרם אושרה הבקשה לאישור תובענה כייצוגית, ויש גם להניח שמידת ההשקעה שהושקעה בגיבוש הבנות לא הייתה גדולה במיוחד. לצד זאת, יש לזכור כי מדובר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

בשכר טרחה מוסכם שלא הוגשה לגביו כל הסתייגות. בנוסף, הסדר הפשרה הוביל לכך שהטבות וכספים בסכום פיצוי של 250,375 ₪ יועברו מכוחו לקבוצה ולציבור, הסדר הפשרה הוביל לתועלת לציבור בהסדרה עתידית של ההתנהלות המפרה; הסדר הפשרה תורם לאכיפת הדין ולהרתעה מפני הפרתו העתידית והוא משרת בסופו של יום אינטרס ציבורי. משכך, ובנסיבות הייחודיות של הליך זה, אני מאשרת את שכר הטרחה כפי שהוסכם בין הצדדים.

46. באופן דומה אני מאשרת את הגמול למבקש עליו הוסכם בין הצדדים בסך 15,000 ₪. הגם שהסדר הפשרה גובש בשלב מוקדם יחסית של ניהול ההליך ונראה כי מידת העבודה וההשקעה שהשקיע המבקש בניהולו אינה רבה, עדיין יש לזכור כי מדובר בגמול מוסכם שלא הוגשה לגביו כל הסתייגות, וכי המבקש לקח על עצמו סיכון ועשייה המשרתים גם טובתם של אחרים. אשר על כן, בנסיבות הייחודיות של הליך זה אני מאשרת את הגמול שהוסכם בין הצדדים.

47. תשלום הגמול ושכר הטרחה ישולמו באופן ובמועדים שסוכמו בין הצדדים ואשר פורטו בגוף הסדר הפשרה.

סוף דבר

48. מכל הטעמים שפורטו לעיל, אני מאשרת את הסדר הפשרה המתוקן כלשונו.

49. הצדדים יגישו עד 8.10.24 נוסח הודעה לפרסום לאישור בית המשפט.

50. בתוך 14 יום מיום שיאשר בית המשפט את נוסח הסדר הפשרה לפרסום, יפרסמו הצדדים על חשבון החברה, הודעה בדבר אישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, בשני עיתונים יומיים הנפוצים בישראל בשפה העברית. גודל הפרסום יעלה בלפחות 33% על הקבוע בתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן), התשנ"ה-1995.

51. החברה תשלח למנהל בתי המשפט עותק של פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה וכן את הסדר הפשרה על נספחיו בהתאם לסעיף 19(ה) לחוק תובענות ייצוגיות, והעתק של המודעה על אישור הסדר הפשרה בהתאם לסעיף 25(ז) לחוק. החברה תגיש לתיק הודעה על ביצוע האמור בסעיף זה בצירוף אישורי המסירה, תוך 7 ימים לאחר ביצוע המסירה.

52. עותק ממודעות הפרסום כמפורט להלן כמו גם הודעה על ביצוע המסירה למנהל בתי המשפט יוצגו בפני בית המשפט בתוך 30 יום מהיום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"צ 62187-12-23 מליוכין נ' ביו - גאיה בע"מ

53. החברה תגיש לבית המשפט, מעת לעת, דו"חות מגובים בתצהיר של חשב או רו"ח החברה, המשקפים את שלבי ביצוע ההסדר בהתאם להסכמות הצדדים כפי שאושרו.

54. המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים ולסגור את התיק.

55. תז"פ 9.10.24 לקבלת נוסח לפרסום הודעה בעיתונות.

56. תז"פ 7.11.24 לקבלת נוסח שפורסם בעיתונות והודעה על השלמת המצאה למנהל בתי המשפט.

57. תז"פ ליום 27.12.24 לקבלת דו"ח ראשון אודות חלוקת סכום הפיצוי.

58. תז"פ 7.4.25 למעקב אחר השלמת יישום התחייבויות החברה וקבלת דו"ח השלמת יישום סופי.

ניתנה היום, בכ"ו אלול תשפ"ד, 29 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

מיה רויזמן-אלדור, שופטת

